

ת"פ 30396/09/20 - מדינת ישראל נגד מטיילי נוף הנגב בע"מ, רביע אבו עגאג

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 30396-09-20 מדינת ישראל נ' מטיילי נוף הנגב
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מטיילי נוף הנגב בע"מ

2. רביע אבו עגאג

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ

- עו"ד דנה אוזן

בעצמו

ב"כ

- עו"ד יהודה שוקרון

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דוח מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976.

2. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת הינה "חברה מורשית". הנאשם הוא מנהלה. הנאשמים לא הגישו במועד 17 דוחות תקופתיים בין התאריכים 2/18 ועד 1/20. הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס שולמו במלואם בין 16 מתוך 17 הדוחות. בגין הדוח האחרון נתור חוב מס בסך 942 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וענישה נלוות. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים הסירו את מלוא המחדל. לדבריה אין לנאשמים הרשעות קודמות בעבירות מס אך הוטלו בעבר על הנאשמת 26 קנסות מנהליים.

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת קנס סמלי בסך 100 ₪ ועל הנאשם מאסר מותנה בן חודשיים, קנס בסך 100 ₪ והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעברו הנקי, לכך שהסיר המחדל, להודאה המיידית וחסכון הזמן השיפוטי, להיותו נשוי ואב ל- 2 קטינים הסמוכים על שולחנו, ועל כן עתר להימנע מהטלת מאסר מותנה ולהסתפק בקנס סמלי.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

5. הגם שהנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח [רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08)], בשים לב שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות.

מתחם העונש הולם

6. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס...".

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית."

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף הגבוה בשים לב להיקף הפגיעה הנמוך בקופה הציבורית.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 17 דוחות, (איחור הנע בין ימים בודדים ועד שנה), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על ₪ 942.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

עיון **בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. ראו למשל:

· ת"פ (ת"א) 25376-09-18 **מדינת ישראל נ' פרח פייר** (13.6.21). 4 דוחות שלא הוגשו במועד על רקע קריסה כלכלית. סכום המחדל ₪ 78,558. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. נדון למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית.

· ת"פ (נצרת) 66587-03-19 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת ואח'** (25.5.21). 13 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 37,500. המס שולם במלואו. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. נגזרו מאסר מותנה וקנס בסך 9000 ₪.

· ת"פ (באר שבע) 51591-06-19 **מדינת ישראל נ' בן מחמד הניה** (24.12.19). 12 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 130,000 ₪. המחדל הוסר - המס שולם. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 6 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה וקנס בסך 6000 ₪.

ראו גם הפסיקה אליה הפנתה המאשימה: ת.פ (ב"ש) 20227-03-16 מדינת ישראל נ. ג.א.ס הובלות בטון בע"מ (10.4.19); ת"פ (ב"ש) 61813-01-16 מדינת ישראל נ' אלפר בע"מ (7.4.19).

9. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

10. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות המפורטות בכתב האישום נע ממאסר מותנה ועד 5 חודשים מאסר וקנס סמלי.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

11. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.
12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן.
13. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
14. זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
15. זקפתי לזכותו את העובדה שפעל להסרת המחדל ולאחר הגשת כתב האישום שילם חובותיו למע"מ.
16. לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו. את מצבו המשפחתי, הכלכלי והרפואי.
17. לקחתי בחשבון את העונש אליו עתרו הצדדים.
18. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לאמץ את עמדתה העונשית של המאשימה אשר מצויה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. לא מצאתי הצדקה להימנע מהשתת מאסר מותנה, שכן יש בכך כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולא מצאתי הצדקה לעשות כן.

עונשם של הנאשמים

19. סיכומו של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים.

עונשה של הנאשמת:

אני גוזרת על הנאשמת קנס סמלי בסך 100 ₪.

עונשו של הנאשם

א. מאסר בן חודשיים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ב. קנס בסך של 100 שח או יום מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 90 יום.

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 1,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 3 ימים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.